

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Nytaarsdigt til en Fader (I) (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Nytaarsdigt til en Fader (I) (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 127. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid70989/facsimile.pdf>
(tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Med Mod crindre disse Dage
Hvis Kreds vi nu begynde paa

Hans Arm skal gjenne Frygt og Fare
Og Tvivl og Kummer af din Vey –
Hans Viisdoms Straale skal advare
Dit Fodtrin, at du snubler ey
Men naar du mættes af en sød,
En roelig, høi og æret Alder
Da byde Naaden at du falder
I dens Barmhertigheders Skjød –

Nytaarsdigt til en Fader

(I)

O du min Ungdoms troe Veyleder,
Som styrer mig til varig Lyst
O du som planter Saligheder
Og unge Dyder i mit Bryst
Troer du, at Nattens Svælg fortærrer
Det Aar som var? – Ak Ney – der er! –
Du selv, du bandst det i mit Hjerte
Med evige Velgjerninger
Min Tak har gjennt hvad Jorden taber
Den hindrer Aarer i at flye
Min levende Erindring skaber
Den alt forsvundene Tid paa nye
Mit Øye seer med Lyst tilbage –
Min Fader! – og min rørte Sjæl
Foreviger de glade Dage
Som du betegner med mit Vel –
AlGudsbed lønne dig – og byde
Din Sjæl at see med Tillid frem,
At Øyne Glade Aar – at nyde –
Og ey at kunde tælle dem –

Han lyse dig! – og han udbrede
En lang og tryk og baned Vey
Før ved dit Ansigt og veylede
Din Sjæl til Fryd som endes ey
Rigdommens – Glædens Herre træde
I din Gjældbundne Datters Sted –
Han selv gjengjælde dig den Glæde,
Som du har overøst mig med –
Hans Naade skjæn(ke) dig en Alder –
Som er ærværdig (hø) og sød –
Han byde at du ikke falder
Før du hensegner i hans Skjød –

Nytaarsdigt til en Fader

(II)

SOM Sne bortsmelter Støvet Dage
Som Nattens Dag forgaaer vort Liv
Hvo sagtner Tidens Gang? – Hvo binder
Det Øyeblik, som nu forsvinder
Mon du kan sige kom tilbage
Du stærke Gud, som sagde bliv! –

Glimt, som den evige betroede
Min Sjæl, af Skabningen og sig
O du som voxer ved at nydes
O Glimt, som aldrig meer tilbydes,
Uigjenkaldelige Gode,
O Tid vær meer, end Guld for mig –

Men du min, Fader, du som lærte
Mit Bryst sit første Aande-Dret
Og du, som først har viist mit Øye,